

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2989

ARALIK - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 29

FES'in işbirliğinde BİLBAK - İKME yayın organı / Κοινή έκδοση BİLBAK - İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Φωνή Κυπρίων:

Υπάρχει άμεση ανάγκη οι ηγέτες να μην καθοδηγούνται από φοβικά σύνδρομα του παρελθόντος

Η δήλωση της Φωνής Κυπρίων της 12ης Δεκεμβρίου 2010 έχει ως εξής:

Το Φόρουμ «Φωνή Κυπρίων», μετά από συζήτηση των κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών και ιδιαίτερα της στασιμότητας στις διακοινοτικές συνομιλίες, κατέληξε στην πιο κάτω απόφαση:

1. Η διεθνής κοινότητα χάνει την υπομονή της με την έλλειψη πολιτικής βούλησης όλων των εμπλεκόμενων μερών να προχωρήσουν επιδεικνύοντας ευελιξία και δημιουργικό πνεύμα. Ερμηνεύουμε τις δηλώσεις του ΓΓ των ΗΕ, τις 18 Νοεμβρίου 2010, και τις υποδείξεις που περιέχονται στην Έκθεσή του προς το ΣΑ (24.11.2010) ως σαφείς προειδοποιήσεις ότι η Αποστολή Καλών Υπηρεσιών των ΗΕ στην Κύπρο δεν είναι μια διαδικασία απεριόριστου χρόνου.

2. Καλούμε τους ηγέτες των δύο κοινοτήτων να αναλάβουν την ευθύνη του ηγετικού τους ρόλου προσεγγίζοντας, πέρα από τις κοινότητες τους, την Κύπρο ως σύνολο. Σε μια

περίοδο που τα χρονικά περιθώρια για επανένωση της Κύπρου στενεύουν ασφυκτικά, έχουμε επιτακτική ανάγκη για ηγέτες με όραμα και θάρρος, ικανούς να αντιμετωπίσουν τα δύσκολα προβλήματα με δημιουργικό πνεύμα προσανατολισμένοι προς το μέλλον, βλέποντας το δάσος πέρα από το δένδρο. Οι ηγέτες πρέπει να οδηγούν την κοινωνία και όχι να άγονται από φοβικά σύνδρομα του παρελθόντος.

3. Απαιτείται άμεση εμπλοκή όλων των πρωταγωνιστών στη διαδικασία, ήτοι των δύο κοινοτήτων, της Τουρκίας και της Ελλάδας, των ΗΕ και της ΕΕ, καθώς και οιωνδήποτε μονίμων μελών του ΣΑ που θα ενδιαφέρονταν να συμμετάσχουν και θα ήταν κοινά αποδεκτά.

4. Σε μια τέτοια διαδικασία, κατά την οποία θα μπορούσαν να ληφθούν άμεσα αποφάσεις, τα μέρη θα πρέπει να είναι έτοιμα να συζητήσουν με καλή πίστη μεσολαβητικές ιδέες και προτάσεις που θα μπορούσαν να συμβάλουν στη διευθέτηση ζητημάτων στα οποία οι θέσεις των δύο

πλευρών παραμένουν αγεφύρωτες.

5. Στο μεταξύ, ζητούμε περισσότερη διαφάνεια στις συνομιλίες ώστε η κοινωνία των πολιτών να μπορεί να εμπλακεί δημιουργικά στην οικοδόμηση του αναγκαίου κοινωνικού ρεύματος για μια ομοσπονδιακή λύση που να επανενώνει την Κύπρο. Υπό τη σκιά της αναβίωσης του εθνικισμού και στις δύο κοινότητες ως εκ της άκαρπης πορείας των συνομιλιών, καθίσταται επιτακτικό καθήκον της ηγεσίας να αναζωογονήσει και να δώσει νέα ώθηση στην προοπτική της επανένωσης.

6. Με στόχο την επίτευξη του αναγκαίου θετικού κλίματος τόσο στη διαπραγματευτική διαδικασία όσο και ευρύτερα στην κοινωνία, θα πρέπει ζητήματα που συμφωνούνται να δημοσιοποιούνται με τρόπο που να δεσμεύει τις δύο πλευρές.

7. Αναφορικά με το εδαφικό και το περιουσιακό, εκτιμούμε ότι οι σχετικές πρόνοιες των προτάσεων των ΗΕ του 2004 θα μπορούσαν να αποτελέσουν σταθερή βάση για μια διευθέτηση θετικού αθροίσματος

λαμβάνοντας υπόψη πρακτικούς τρόπους εφαρμογής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως αυτά κατοχυρώνονται στην Ευρωπαϊκή Συνθήκη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και των αρχών της ομοσπονδίας και της πολιτικής ισότητας όπως αυτές ορίζονται από τα ΗΕ.

8. Με στόχο την οικονομική ενοποίηση και αλληλεξάρτηση η οποία θα διευκολύνει την κοινωνική αλληλεπίδραση των δύο κοινοτήτων, η ΕΕ πρέπει να προχωρήσει στην ομαλοποίηση του εμπορίου με τη βόρεια Κύπρο. Θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να ανακαλέσει μερικώς την αναστολή αναφορικά με τους κανονισμούς της ΕΕ για την εσωτερική αγορά, την τελωνειακή ένωση, και την ελεύθερη διακίνηση αγαθών νοούμενου ότι οι δύο πλευρές θα άρουν οποιοσδήποτε περιορισμούς στη διακίνηση αγαθών και θα δημιουργήσουν τους αναγκαίους θεσμούς οι οποίοι θα καταστήσουν τις οικονομικές συναλλαγές συμβατές με τους κανονισμούς της ΕΕ.

Κιβρισίλων Sesi:

“Γεçmişin histeri sendromlarına takılmayacak liderlere acilen ihtiyaç var”

Κιβρισίλων Sesi'nin 12 Aralık 2010 tarihinde yaptığı açıklama şöyle:

Güncel olan sosyo-politik durumu ve özellikle görünüşe göre tıkanmış olan toplumlar arası barış görüşmelerini değerlendiren Kıbrıslıların Sesi Forumu aşağıdaki kararları almıştır:

1. Tüm ilgili tarafların siyasi istekten yoksun olmaları ve ilerleme kaydedilmesi için gerekli olan esneklik ve yaratıcılığa sahip olmamaları nedeniyle Uluslararası Toplum sabrını yitirmeye başlamışlardır. BM Genel Sekreteri'nin 18 Kasım açıklamasını ve 24 Kasım raporunu, BM'in Kıbrıs'taki İyi Niyet Misyonu'nun sonsuza kadar devam edemeyeceğinin açık bir uyarısı olarak değerlendirmekteyiz.

2. Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum toplumları adına görüşmeleri yürüten görüşmecilere, liderlik ve devlet adamlığının gereklerini yerine getirip kendi toplumlarının ötesine geçerek tüm Kıbrıs bağılıklarını yajmaları

çağrısı yaparız. Yeniden birleşmek için zamanın tükenmekte olduğu bir dönemde, vizyon ve cesaret göstererek zor konuların üstesinden gelecek, ileriye dönük yaratıcı bir ruhla toplumları ileriye götüreceğiz ve onlarca yıl toplumlar arasında oluşan histeri ve cepheleşmelere takılmayacak liderlere acilen ihtiyaç vardır.

3. Tüm ilgililerin; Kıbrıs'taki iki toplumun, Türkiye, Yunanistan ve ayrıca BM, AB ve ortak kabul göreceğiz herhangi bir BM Güvenlik Konseyi Daimi Üyesinin sürece aktif olarak katılmaları zamanı gelmiştir.

4. Böylesi bir karar alma sürecinde, doğrudan ilgili tarafların iyi niyet çerçevesinde, iki tarafın tutsak olduğu katı tutumları nedeniyle tıkanan konularda ilerleme sağlayacak uzalısıcı fikir ve önerileri iyi niyetle kabul etmeleri ve görüşmeye hazır olmaları gerekmektedir.

5. Bu arada, devam etmekte olan

süreçte sivil toplumun birleştirici ve federal bir çözüme olumlu ve aktif olarak teşvik edici olabilmeleri için daha fazla şeffaflık talep ederiz. Görüşmelerin sonuç doğurmadan uzaması neticesinde her iki toplum içerisinde yeniden canlanan ırkçılık nedeniyle, liderler seviyesinde bir çözüme ulaşmak ve sivil toplum seviyesinde de yeniden birleşme çabalarına yeni bir ivme kazandırmak, son derecede acil bir durum almıştır.

6. Görüşme sürecinde, ve genel olarak toplumlar nezdinde gerekli olan olumlu havayı oluşturmak için, üzerinde anlaşılacak konuların iki tarafı da bağlayıcı bir şekilde kamuoyuna açıklanması gerekmektedir.

7. Öyle inanıyoruz ki; 2004 BM önerileri esas alınarak, kazan-kazan prensibi temelinde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde ifade edilen insan hakları prensiplerine dayalı, ayrıca siyasi eşitlik ve BM'nin formüle ettiği fe-

derasyon prensipleri çerçevesinde ve uygulamada pratik yöntemler de gözetilerek, Toprak ve Mülkiyet konuları üzerinde çalışılabilir.

8. İki toplumun sosyal bütünleşmesini de tetikleyebilecek, ekonomik entegrasyon ve karşılıklı birbirine ihtiyaç duyulması hedefi ile AB'nin kuzey Kıbrıs ile ticari ilişkileri normalleştirilmesi gerekmektedir. AB'nin İç Pazar, Gümrük Birliği ve Malların Serbest Dolaşımı kurallarının kuzey Kıbrıs'ta doğrudan uygulanır hale gelmesi için, askıdaki kuralları kısmen askıdan indirmesi için AB Komisyonu'na çağrı yaparız. Bu düzenleme tarafların; malların serbest dolaşımı önündeki sınırlamaları kaldırması ve malların AB kurallarının gerektirdiği şekilde dolaşımını mümkün kılmak üzere gerekli kurulları oluşturması anlamını taşımaktadır.

Bu yıl da bitti,

Çözüm umudu gelecek yıla kaldı

Alpay Durduran

Kıbrıs sorununa çözüm bulma arayışları bu yıl da sonuca ulaşmadı. Tükenmeyen çözüm umutları gelecek yıla kaldı. Kıbrıs gibi küçük bir adaya iki devlet sığdırmanın mantıksızlığı şüphe kaldırmaz. BM üyesi bir ülkeyi ikiye bölüp yasallaştırmak çok büyük bir tehlikeydir. BM bu kadar uğraştıktan sonra Kıbrıs'ı birleştiremezse darbe yer ve uzun zaman kendine gelemes. Barışçı çözüm arayışları umut vermez olur.

Her gün çeşitli nedenlerle her iki toplumdan binlerce geçişin yapıldığı bir ortamda yeniden birleşme çabalarına son vermek, her yerde, her zaman tehlike var demektir. Bu küçük adada iki ayrı devletin yaşayamayacağı açıktır. Türkiye, daha da küçük bir KKTC'nin yaşamasına izin vermez. Kıbrıslı Rumların da ayrı devleti onaylamasını beklemek çılgınlıktır. Bir çözüm bulunmaması halinde ise ilelebet Kıbrıs sorunlu olacak ve Türk ordusunun da buradaki varlığı sürecek. Bu durum her zaman için savaş tehlikesi demektir ki bu da günlük yaşamı zehirleyecek. Çevre sağlığını ele almak bile mümkün olmayacak ve çevre sorunları devam edecek. Nüfus yapısı değişikçe aradaki kapıları açık tutmak da zor

olacak. Onun için umudu yitiremeyiz. Sonunda akıl galip gelecektir.

Şimdilik, amacı sadece görüşmeleri koparmanın sorumluluğunu karşı tarafa yüklemek olan görüşmelere tahammül edeceğiz. Hiç olmamasından iyidir, ama görüşmeler sürdükçe taviz verilmiş gibi suçlamalarla iki toplumun kışkırtılmasına fırsat vermemeliyiz.

Tabii ki Kıbrıs sorunu dostlarımızı da zarara sokmaktadır. Onların ölçülerine göre Kıbrıs'ın AB savunma sistemine entegre olması yararlıdır. Onun için Kıbrıs sorunu nedeniyle Türkiye'nin vetosundan rahatsızdırlar. Benzer şekilde Kıbrıs da Türkiye'yi veto edebildiği yerde etmektedir. Bunlara biz de üzülebiliriz ama dünya, hepimizin bir birimizin sorunlarının çözümüne yardımcı olmamız gerektiği anlayışına ulaşmalıdır. Biz de onlardan AB yurttaşı olan Kıbrıslı Türklerin, Türkiye yardımlarına muhtaç durumunda kalmalarına ve nüfus yapılarının değişerek ülkelerinde azınlık durumuna düşürülmelerine sessiz kalmamalarını bekleriz. Uluslararası etkinliği olan AB'nin, Kıbrıs sorununu, kendi içinde bir sorun olduğu halde çözülmemiş bırakması kabul edilecek bir durum değildir.

Yılsonuna kadar çözüm diye yüksek sesle konu-

şan Türkiye'yi şimdi üzerine düşeni yapmış mı diye göreceğiz? AB bunu sormalıdır. Kıbrıs'ı bir daha birleşemeyecek kadar değiştirmeye devam eden ve askeri yatırımlarını bile arttırarak sürdüren Türkiye Kıbrıs'ta konuşacak yetkili bile bırakmadığı halde federal çözüm istediğine inanmak mümkün mü? Buna AB ve BM'nin inanması mümkün mü?

Aklı başında olan hangi insan, Kıbrıs'ta çözümünden sonra, AB üyeliği devam ederken Türk Lirası'nın da tedavülde kalmasını önerebilir! Türk Lirası Kıbrıs'ın kuzeyi mahvetti. Tüm üretici sektörleri çıkmaza sokan bu para politikası ile şimdi de tüm Kıbrıs'ı mı mahvetmek istiyorlar! Bu davranışları ile herhalde istenen görüşecek yeni konular yaratarak zaman kazanmaktadır. Biz bıktık, çaresini bulmak gerek. Görüşülmemiş konu kalmadı deyip bu süreci kesip uygulamaya geçmeyi düşünmeye zorlanmalıdırlar. AB'nin de, yurdunun parçasına sahip çıkmasını ve bir üye adayına ayak direme fırsatı vermemesini bekliyoruz. Bir aday üye Gümrük birliği ve üyelik antlaşmaları çerçevesinde limanlarını açacağını taahhüt ettiği halde bunu pazarlık konusu yaparsa, diğer üye de AB Kıbrıs politikasına karşı direnirse çare bulmak AB'ye düşer. Biz ancak yardım vaat ederiz.

Τελείωσε και αυτός ο χρόνος

Ελπίδα για λύση τον επόμενο χρόνο

Αλπάυ Ντουρντουράν

Η αναζήτηση λύσης στο κυπριακό πρόβλημα δεν ήταν ούτε και φέτος καρποφόρα. Οι ατελείωτες ελπίδες για μια λύση σπρώχνονται στο επόμενο έτος. Ο παραλογισμός του στριμώγματος δύο κρατών σε ένα μικρό νησί όπως η Κύπρος είναι αναμφισβήτητος. Είναι πολύ επικίνδυνη η νομιμοποίηση της διαίρεσης σε δύο μιας χώρας που είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών. Αν τα Ηνωμένα Έθνη δεν είναι σε θέση να ενώσουν την Κύπρος μετά από τόσες προσπάθειες, τότε θα λάβουν ένα πλήγμα και δεν θα βρουν τα πόδια τους για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι προσπάθειες για ειρηνικές λύσεις δεν θα δίνουν πλέον ελπίδα.

Ο τερματισμός των προσπαθειών για επανένωση σε ένα χώρο όπου χιλιάδες άτομα από τις δύο κοινότητες περνούν στην άλλη πλευρά καθημερινά για διάφορους λόγους, θα σημαίνει ότι υπάρχει πάντοτε κίνδυνος παντού. Είναι προφανές ότι δύο κράτη δεν μπορούν να επιβιώσουν σε αυτό το μικροσκοπικό νησί. Η Τουρκία δεν θα επιτρέψει σε μια μικρότερη ΤΔΒΚ να υπάρχει για πολύ καιρό. Επίσης, είναι τρέλα να περιμένουμε ότι οι Ελληνοκύπριοι θα εγκρίνουν ένα ξεχωριστό κράτος. Αν δεν υπάρξει λύση, η Κύπρος θα είναι πάντα προβληματική και ο Τουρκικός στρατός θα παραμείνει στο νησί. Η κατάσταση αυτή πάντα θα δημιουργεί τον κίνδυνο του πολέμου και θα δηλητηριάζει την καθημερινή ζωή. Τα θέματα περιβαλλοντικής υγείας ούτε καν θα συζητηθούν και τα προβλήματα του περιβάλλοντος θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν. Καθώς αλλάζει η δημογραφική δομή, θα είναι δύσκολο ακόμα και για

να διατηρηθούν τα οδοφράγματα ανοιχτά. Για το λόγο αυτό δεν μπορούμε να χάνουμε την ελπίδα. Στο τέλος θα επικρατήσει η λογική.

Για την ώρα, εμείς θα ανεχθούμε τις διαπραγματεύσεις που έχουν μοναδικό σκοπό να φορτωθεί η ευθύνη της κατάρρευσης των συνομιλιών στην άλλη πλευρά. Αυτό είναι καλύτερο από το τίποτα, αλλά όσο συνεχίζονται οι συνομιλίες, δεν θα πρέπει να δίνουμε ευκαιρίες για υποκίνηση της μιας κοινότητας εναντίον της άλλης με το πρόσχημα ότι έχει υπήρξε συμβιβασμός.

Φυσικά, το κυπριακό πρόβλημα βλάπτει επίσης και τους φίλους μας. Σύμφωνα με τις προδιαγραφές τους, η ένταξη της Κύπρου στο Ευρωπαϊκό σύστημα άμυνας θα ήταν επωφελής. Για το λόγο αυτό, ανησυχούν εξαιτίας του βέτο της Τουρκίας λόγω του κυπριακού προβλήματος. Παρομοίως, η Κύπρος βάζει βέτο στην Τουρκία όποτε είναι δυνατόν. Μπορούμε και εμείς να λυπόμαστε για όλα αυτά, αλλά ο κόσμος πρέπει να καταλάβει ότι όλοι πρέπει να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλον στην επίλυση των προβλημάτων των άλλων. Με αυτό κατά νου, αναμένουμε ότι δεν θα παραμείνουν σιωπηλοί, ενόσω οι Τουρκοκύπριοι ως μέλη της ΕΕ έχουν ανάγκη την βοήθεια της Τουρκίας και με την αλλαγή της δημογραφικής δομής τους γίνονται μειονότητα στην ίδια τους τη χώρα. Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι η ΕΕ με διεθνείς επιρροές επιτρέπει ένα εσωτερικό πρόβλημα, όπως είναι το κυπριακό να παραμένει άλυτο.

Η Τουρκία είναι λέει δυνατόν ότι θέλει λύση μέχρι το τέλος του έτους, μήπως τώρα θα περιμένουμε για να δούμε αν θα εκπληρώσει τις ευθύνες της; Η ΕΕ

θα πρέπει να ρωτήσει σχετικά με αυτό. Είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς ότι η Τουρκία θέλει λύση ομοσπονδίας ενώ η ίδια συνεχίζει να δημιουργεί αλλαγές καθιστώντας αδύνατη την επανένωση, προβαίνει σε περαιτέρω επενδύσεις στον στρατό της και δεν έχει αφήσει ούτε ένα άτομο σε εξουσία για να μιλήσει μαζί του στην Κύπρο; Είναι δυνατόν η ΕΕ και ο ΟΗΕ να το πιστεύουν αυτό;

Ποιος λογικός άνθρωπος θα μπορούσε να προτείνει τη διατήρηση της τουρκικής λίρας σε κυκλοφορία μετά από τη λύση στην Κύπρο, ένα κράτος μέλος της ΕΕ; Η τουρκική λίρα έχει καταστρέψει το βόρειο τμήμα της Κύπρου. Σχεδιάζουν τώρα να καταστρέψουν ολόκληρη την Κύπρο με την αυτή τη νομισματική πολιτική, που έχει θέσει σε αδιέξοδο όλους τους παραγωγικούς τομείς; Με αυτό το είδος συμπεριφοράς έχουν στόχο να δημιουργήσουν νέα θέματα για τις διαπραγματεύσεις και να εξοικονομούν χρόνο. Έχουμε βαρεθεί και πρέπει να βρούμε μια διέξοδο. Θα πρέπει να αναγκαστούν να προχωρήσουν σε εφαρμογή, αναγνωρίζοντας ότι όλα τα ζητήματα έχουν συζητηθεί και η διαπραγματευτική διαδικασία θα πρέπει να σταματήσει. Αναμένουμε επίσης την ΕΕ να αναλάβει την ευθύνη για αυτό τμήμα αυτό της επικράτειας της και να μην επιτρέψει σε μια χώρα υποψήφια για ένταξη να υπαγορεύει. Αν και μια υποψήφια για ένταξη χώρα έχει αναλάβει να ανοίξει τα λιμάνια της στα πλαίσια της Τελωνειακής Ένωσης και των συνθηκών προσχώρησης, το χρησιμοποιεί αυτό ως θέμα διαπραγματεύσεων και αν τα άλλα μέλη αντισταθούν στην πολιτική της ΕΕ για την Κύπρο, τότε είναι ευθύνη της ΕΕ να βρει μια διέξοδο. Εμείς μπορούμε μόνο να υποσχεθούμε ότι θα βοηθήσουμε.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Τάκη Χατζηδημητρίου

Η Κύπρος χρειάζεται σήμερα όσο ποτέ την κινητήρια δύναμη των νέων ιδεών και των νέων προσεγγίσεων για να κινηθεί πέρα από τις δογματικές εθνικές και κοινοτικές πεποιθήσεις του παρελθόντος. Εκείνες που έχουν δεσμεύσει το νου και τη δράση μας για πάνω από πενήντα χρόνια... Ήρθε πια η ώρα, αν δεν αργήσαμε κιόλας πολύ, για να ξεφύγουμε από το αδιέξοδο που σήμερα μας περιβάλλει για να διαδεχθεί την κοινωνία της στασιμότητας η κοινωνία της αλλαγής.

Να ξεφύγουμε από ρητορείες τις μεγαλοστομίες και το μικρόψυχο εθνικισμό και να ακούσουμε επί τέλους τη φωνή της λογικής.

Είναι φανερό πια ότι η ανωμαλία εκτρέφει άλλες ανωμαλίες μεγαλύτερες. Μεγαλώνει τα χάσματα, γεννά το ρατσισμό, βοηθά το λαθρεμπόριο των ναρκωτικών, τη διακίνηση ανδρών και γυναικών από συμμορίες που εκμεταλλεύονται το ανθρώπινο πόνο κι επιτρέπει τη διαφυγή των εγκληματιών.

Τέτοια Κύπρο σκοπεύουμε να κληρονομήσουμε στα παιδιά μας;

Το όραμα της ενωμένης Κύπρου δεν είναι μόνο ζήτημα εμπνευσης. Δεν είναι μόνο πίστη. Το όραμα είναι και γνώση. Γνώση του εαυτού μας, γνώση της πραγματικότητας, γνώση των προβλημάτων που μπαίνουν μπροστά μας. Γνώση των προσανατολισμών μέσα στους δύσκολους καιρούς που περνά ο τόπος μας και η ανθρωπότητα.

Είναι γι' αυτό που οι θέσεις μας για την παιδεία είναι ενδεικτικές για το ποια Κύπρο επιθυμούμε. Ποια Κύπρο ονειρευόμαστε. Την ενωμένη ή τη διχοτομημένη Κύπρο;

Η παιδεία σε μια ομόσπονδη πολιτεία είναι ευθύνη των δύο κρατιδίων, δε μπορεί όμως ούτε να αγνοεί ούτε να είναι ανταγωνιστική της άλλης κοινότητας, όπως σε όλα τα προηγούμενα χρόνια συνέβαινε. Από κοινού θα πρέπει να λογαριάσουμε την παιδεία του μέλλοντος. Τα εφόδια και το χαρακτήρα της γενιάς του 2020, της γενιάς του 2030. Κι ακόμη να συλλογιστούμε την κοινωνία μέσα στην οποία θέλουμε να ζήσουν αυτές οι νέες γενιές.

Η Ομόσπονδη πολιτεία δε θα είναι συνέχεια του παρελθόντος. Θα πρέπει να σημάνει μια νέα αρχή που να

εκφράζει πιο σωστά αυτό που μας κληροδότησαν οι αιώνες, μια πολυ-πολιτιστική Κύπρο, που έχει μάλιστα το προνόμιο να μετέχει στην πολυπολιτισμική Ευρώπη.

Χρειαζόμαστε επείγοντως ένα ενοποιητικό μήνυμα που θα δώσει την ελπίδα για μια νέα προοπτική. Τίτλος της δικαιοδικής συνάντησης στην οποία παρευρέθηκα πρόσφατα ήταν «Κυπριακή Παιδεία και Ομοσπονδιακή Πολιτεία». Όμως ακούγεται συχνά ότι ο λαός δεν γνωρίζει τι είναι ομοσπονδία και ότι δεν είναι ακόμη έτοιμος για την ομοσπονδία.

Τι αλήθεια περιμένουμε, ότι θα έρθει κάποια στιγμή ο λαός και να κτυπήσει την πόρτα της ηγεσίας και να της πει, τώρα είμαι έτοιμος για ομοσπονδία;

Από πού αυτό μπορεί να έρθει; Όχι από μόνο του. Η ευθύνη της ηγεσίας είναι μεγάλη. Η αξία του τίτλου της και των τιμών που απολαμβάνει ηγεσία δικαιώνεται μόνο όταν μπορεί να διαβεί με τόλμη και καθαρή ματιά μέσα από τους λαβύρινθους της ιστορίας, όταν παίρνει τα μηνύματα των καιρών και όταν τολμά να πάρει αποφάσεις χωρίς να λογαριάζει το κόστος.

Η ηγεσία μπορεί να εμπνεύσει την εμπιστοσύνη. Η ηγεσία διδάσκει. Και κύρια αποφασίζει.

Θα πρέπει να γίνει συνείδηση ότι η ομοσπονδία είναι η μόνη απάντηση στη σημερινή διαίρεση.

Είναι ένα όραμα για την πατρίδα μας, είναι ένα όραμα για τα παιδιά μας. Να είναι Κύπριοι ολόκληρης της Κύπρου και όχι της μισής. Να αγκαλιάσουμε ολόκληρο το λαό της Κύπρου και όλη τη πατρίδα μας. Να μάθουμε τους ανθρώπους τα κοινά που έχουμε αλλά και τις διαφορές που δε θα μας διαιρούν αλλά θα πλουτίζουν τη ζωή μας.

Να ζούμε όλοι μαζί τις απέραντες ομορφιές της πατρίδας μας. Να περπατούμε όλοι στο Τρόδος και στον Πενταδάκτυλο. Όποιος δε ξέρει την Κύπρο δεν ξέρει τον εαυτό του. Η ζωή στη μισή Κύπρο μας κάνει μισούς ανθρώπους.

Στην πρόσφατη ιστορία μας, μετά το δημοψήφισμα του Απριλίου του 2004 οι διανοούμενοι, κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, κράτησαν ανοικτούς τους δρόμους της λύσης. Και σήμερα οι διανοούμενοι στέκονται μπροστά και στηρίζουν την προσπάθεια για λύση.

Τώρα είναι η ώρα της δράσης και των πρωτοβουλιών. Το Υπουργείο Παιδείας έκανε ένα γενναίο

άνοιγμα προς την κατεύθυνση της επικοινωνίας και της αλληλοκατανόησης όταν άνοιξε στα σχολεία το διάλογο για τη συνύπαρξη και τη συμπόρευση.

Θα πρέπει να ακολουθήσει τώρα ένα δεύτερο βήμα για να εδραιώσει και να επεκτείνει εκείνο που άρχισε πριν δύο χρόνια με την έξαρση του παραδείγματος. Την αναφορά σε ανθρώπους που την αλληλοκατανόηση την έκαναν πράξη μέσα ακόμη και μέσα από το δικό τους μαρτύριο.

Όλα τα χρόνια που προηγήθηκαν η ύλη των σχολικών μαθημάτων εξοικείωνε τους νέους με την ιστορία, τα σύμβολα και τους θεσμούς τις αξίες και τις λοιπές κοινωνικές πραγματικότητες των μεγάλων πατρίδων ενώ σε πολύ μικρό βαθμό ασχολήθηκαν με τις πραγματικότητες της ιδιαίτερης μας πατρίδας της Κύπρου, και σε ακόμη μικρότερο βαθμό με εκείνες της άλλης κοινότητας (για την οποία οι όποιες γνώσεις εστιάζονται κυρίως στα αρνητικά). Δε μαθαίναμε τη δική μας ιστορία, δε μαθαίναμε για το λαό της Κύπρου την ιστορία των ανθρώπων της για τις θρησκείες και τα έργα πολιτισμού που έχουμε στο νησί για τα κοινά χαρακτηριστικά στη λαϊκή παράδοση και πολιτισμό. Έτσι καταντήσαμε να ζούμε ο ένας πλάι στον άλλο και να μη γνωρίζομαστε μεταξύ μας.

Η παιδεία δείχνει να βαδίζει στις ευρωπαϊκές χώρες στο δρόμο της εκδημοκρατικοποίησης και της συνύπαρξης ανθρώπων και πολιτισμών, γιατί τούτο δε μπορεί να γίνει και στην Κύπρο; Άλλωστε αυτό το ευρωπαϊκό δρόμο διαλέξαμε συνειδητά να ακολουθήσουμε. Καταλάβαμε ότι η ΕΕ δεν είναι απειλή για τα εθνικά χαρακτηριστικά αλλά αντίθετα προάγει και στηρίζει την συνύπαρξη ανθρώπων και πολιτισμών.

Με τη γνώση εκλογικεύονται οι καταστάσεις. Με τις απόλυτες έννοιες οδηγούμαστε σε ακραίες τοποθετήσεις.

Η καλλιέργεια κουλτούρας συμβίωσης και αμοιβαίου σεβασμού μεταξύ ΕΚ και ΤΚ δεν είναι ούτε θέμα σκοπιμότητας ούτε γίνεται για να εξυπηρετήσει οποιοδήποτε επικαιρικό στόχο. Ο αμοιβαίος σεβασμός και η αλληλογνωριμία και η δημιουργία κοινών στόχων για την πατρίδα μας είναι μια αναγκαιότητα που θα μάθουμε, μέσα από την παιδεία της ομόσπονδης Δημοκρατίας, να ζούμε όλοι μαζί και να αλληλοσυμπληρώνουμε ο ένας τον άλλον.

EĞİTİM VE FEDERAL DEVLET

Takis Hacidimitriu

Geçmişin dogmatik ulusal ve toplum inançlarının (50 yılı aşan bir zaman zihnimizi ve eylemlerimizi bağlayanlar) ve ötesine geçebilmesi için Kıbrıs'ın, yeni fikirler ve yeni yaklaşımların sürücü gücüne her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardır. Bugün bizi çevreleyen çıkmazdan kurtularak durağan toplumun yerine değişim toplumunu koymanın zamanı gelmiştir – hâlihazırda geç kalmamışsak elbet.

Yüksekten atma laflardan ve peti ulusalcılıktan uzaklaşarak sonunda aklın sesini dinlemek.

Açıktır ki anomali daha büyük başka anomalileri beslemektedir. Araları genişletmekte, ırkçılığı tırmandırmakta, insanların acılarını suiistimal eden ve suçluların kaçmalarına izin veren çeteler tarafından yürütülen uyuşturucu trafiğine, kadın ve erkek trafiğine yardımcı olmaktadır.

Çocuklarımıza miras olarak bırakmak istediğimiz Kıbrıs böyle bir Kıbrıs mıdır?

Birleşik bir Kıbrıs vizyonu, sadece bir ilham meselesi değildir. Sadece inanç da değildir. Vizyon aynı zamanda bilgidir. Kendini bilme, gerçeği bilme, önümüze gelen sorunları bilme, yurdumuzun ve insanlığın geçmekte olduğu zor zamanlarda yön belirlemesini bilmektir...

İşte bu nedenledir ki eğitim konusundaki pozisyonlarımız, nasıl bir Kıbrıs istediğimizin göstergesidir. Hangi Kıbrıs'ı hayal etmekteyiz? Birleşik mi yoksa bölünmüş bir Kıbrıs mı? Federal bir devlette eğitim, oluşurucu iki devletin sorumluluğundadır; ancak daha önceki yıllardaki uygulamanın aksine, diğer toplumu ne görmezlikten gelebilir ne de ona karşı rekabetçi bir tutum içinde bulunabilir. Birlikte geleceğin eğitimini belirlemelidirler. 2020'nin ve 2030'un olanaklarını ve o zamanki neslin karakterini planlamalıdır. Ve dahası, bu nesillerin içinde yaşamasını istediğimiz toplumu yansıtmalıdır.

Federal devlet geçmişin bir devamı olmayacaktır. Yüzyılların mirasını daha kesin ifade eden yeni bir başlangıç olmalıdır; bu da, çok kültürlü bir Avrupa'ya katılma imtiyazı olan çok kültürlü bir Kıbrıs olacaktır.

Yeni bir perspektif umut veren birleştirici bir mesaja ivedilikle ihtiyacımız vardır. Son katıldığım iki toplumlu toplantının başlığı "Kıbrıs eğitimi ve federal devlet" ti. Fakat sık sık işitilen şey, halkın federasyonun ne demek olduğunu bilmediği ve federasyona hazır olmadığını.

Ne bekliyoruz yani; halk bir gün liderliliğin kapısını çalıp şimdi federasyona hazırım mı diyecek?

Bu nereden gelebilir? Tek başına gelmez. Liderliliğin sorumluluğu büyüktür. Unvanın değeri ve liderliğin onore edildiği durumlar, sadece tarihin dönemeçlerinden kararlılıkla ve açık bir vizyonla geçebildiğinde, zamanın verdiği mesajları alarak kendine olabilecek zararı hesaplamadan kararlar alabildiği zaman haklı gösterilebilir.

Liderlik güven telkin edebilir. Liderlik öğretir. Ve esas olarak karar verir.

Bugünkü bölünmüşlüğe tek çarenin federasyon olduğu bilinci oluşmalıdır.

Bu ülkemiz için bir vizyondur; çocuklarımız için bir vizyondur. Yarım Kıbrıs'ın değil, tüm ülkenin Kıbrıslıları olmak, tüm Kıbrıs'ın, tüm ülkenin halkını kucaklamak. İnsanlara, bizi bölmeyecek, tam tersine, yaşamımızı zenginleştirecek farklılıklarımızı ve bizi birleştirenleri öğretmek.

Birlikte ülkemizin engin güzelliğini tatmalıyız. Hep beraber Trosos ve Beşparmaklarda yürümeliyiz. Kıbrıs'ı bilmeyen kendini de bilmez. Kıbrıs'ın yarısında bir yaşam bizi yarım halk yapar.

Yakın tarihimizde ve 2004 referandumundan sonra aydınlar, aşırı zor koşullar altında çözüm yollarını açık tuttular. Ve bugün aydınlar, önde durarak çözüm yönündeki çabaları desteklemektedirler.

Şimdi eylem ve inisiyatifler zamanıdır. Eğitim ba-

kanlığı, okullarda birlikte var olma diyalogunu açmakla iletişim ve karşılıklı anlayış doğrultusunda önemli bir adım atmıştır.

Şimdi ise iki yıl önceki modelin yükselişini pekiştirmek ve genişletmek için yeni bir adım atılmalıdır. Burada, kendi acılarına rağmen karşılıklı anlayış pratiğini yapanlara gönderme yapıyorum.

Daha önceki yıllarda, okullardaki müfredat, gençleri anavatanlardaki tarih, simgeler ve kurumlar, değerler ve geriye kalan sosyal gerçeklerle tanıştırmak kendi ülkemiz Kıbrıs'ın gerçeklerine çok sınırlı bir şekilde değinmekteydi ve bu, diğer toplumun gerçekleri konusunda daha da azdı (ki bu da genellikle olumsuz bilgiler üzerinde odaklanıyordu). Tarihimizi öğrenmedik, Kıbrıs'ın insanları hakkında bilgiler edinmedik, halkın tarihini, adadaki dinleri ve kültürel yapıları, folklor geleneğinde ve kültürde var olan ortak özellikleri öğrenmedik. Böylece yan yana yaşadık ancak birbirimizi tanıyamadık.

Avrupa ülkelerinde eğitim, demokratikleşme ve halkın ve kültürlerin bir arada var olmaları yönünde yol almaktadır, Kıbrıs'ta bu neden olmasın? Ayrıca bilinçli olarak Avrupalı yolunu izlemeyi seçtik. AB ulusal özelliklere tehdit oluşturmamaktadır, tam tersine insanları ve kültürlerin bir arada var olmalarını teşvik etmekte ve desteklemektedir.

Bilgiyle birlikte durumlar rasyonalize edilmektedir. Mutlak koşullar aşırı tutumlara yol açmaktadır.

Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasında bir arada var olma ve karşılıklı saygı kültürünü geliştirme hususu, ne bir amaç konusu ne de belirli takvim hedeflerine hizmet etmek için yapılır. Karşılıklı saygı ve birbirini tanıyarak ülkemizin ortak hedefler belirleme konusu, birlikte yaşama ve birbirini tamamlama, federal cumhuriyet eğitimi yoluyla öğreneceğimiz bir gerçekliktir.

İnsanları birbirinden ayıran barikatlardaki tel örgüler değil, kafalardaki tel örgülerdir

Salih Batak

Kıbrıs'ın bir taraftan içerisinde bulunduğu siyasi koşulların belirsizliği ve ekonomik yapının dengesizliğinin doğurduğu sonuçlar, diğer taraftan yıllarca birbirinden ayrı yaşamış insanların aynı coğrafya üzerindeki ortak yanlarının kaybolmasına yönelik yapılan faaliyetlere karşı, sürdürülen ortak etkinlikler...

Kıbrıs'ta sağlanacak nasıl bir çözüm, kimin için, ne ifade eder sorusunu akla getiriyor...

Elbette sağ güruhun çözüm deyince kastettiği yöntemin üzerinde durmak – eleştirmek gibi bir zahmet içerisinde bulunmaya gerek yok...

En azından düşünülmesi gereken bir fikir ortaya atıkları görülmedi zaten...

Ya da şimdiki durumu ile kıyaslandığı zaman, kendi geçmişini ayaklar altına alan “çözüm” yanlısı liberal insanların veya partilerin üzerinde durarak vakit öldürmek bize bir şey kazandırmaz.

Çünkü yaşadığımız bu düzenin tek sorumluları bu anlayışa sahip olanlardır...

Kıbrıs'ta hedeflenen, en sağlıklı ve kalıcı çözüm: Sosyalist mücadele şekillerinin belirlenmesi ile olur.

Ve burada mücadele şekillerinin geliştirilmesinde siyasi partilere ve örgütlere/ derneklere büyük sorumluluklar düşmektedir...

Elbette yıllardır birbirinden ayrı siyasi, ekonomik, kültürel yapının içinde yaşayan iki toplum ve o toplumu oluşturan kesiminde değişen nesli, önümüzdeki engelleri işaret eder...

Çünkü mevcut yapının sürdürülebilmesi için medya ve çeşitli (a)sosyal faaliyetlerin etkisinde kalan ve bu şekilde yaşayan gençlik alt yapısı oluşmuş durumda...

Fakat bu bahsedilen küresel bir sorundur...

İnsanların nasıl, ne şekilde yaşadıklarını sorgulamak yerine, sadece “belki daha iyi bir hayat yaşamam” umutları ile hayatlarını sürdürüyorlar...

Günü birlik uygulamalara maruz kalan insanlar, siyasetin kirlenmişliğinden yakınıp kendilerini soyutlayarak ve ancak geçmişte iki toplumun birbirine kırdırmasıyla oluşturulan ganimet düzeninden bir şekilde faydalanarak hayatlarını şekillendirdi.

Konuya dönecek olursak, Kıbrıs'taki ayrıcalıklı yapının ortadan kalkması için sürdürülen ortak etkinlikler vardır.

Ve bu ortak etkinliklerin ne kadar fayda ettiği hiç kuşkusuz göz ardı edilemez... Fakat yeterliliği ve çeşitliliği konusunda, şuan içerisinde bulunduğumuz koşullara bakarak bir eleştiri yapılmalı...

Öncelikle bilinmelidir ki; her insanın bir hayatı ve bu hayatı sürdürme bilmesi için bağımlı olduğu sorumlulukları vardır...

Bu sorumluluklar (iş, aile, sosyal hayat vs.) yumağında zaten insanlar sarf ettikleri gayret ile yaşamaya çalışıyorlar...

Gerçekleştirilecek etkinliklerin düzene karşı verdiği mücadelede katkılarını, düşünürken; etkinlikte yer alacak insanların da düzenden göreceği zararları göz ardı etmemek gerekir...

En azından gerçekçi bir yaklaşım sergileyebilmek için...

Şuan Kıbrıs'ın kuzeyinde sürdürülen ağır politikalar ile Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki etkilerine karşı boyun eğme sebepleri de bu doğrultuda çakışıyor... Bilinmeyen bir şey değildir, iki toplumlu bir etkinlikte yer alan bir insanın işi konusundaki tedirginliği/ korkusu her zaman vardır...

Çünkü sırf bu sebepten dolayı işinden olacak korkusu, sessiz kalmasına yöneliktir... Ve burada belirtilmesi gerekir ki; iki toplumlu bir etkinliğin ya-

nında, aynı zamanda iki toplumunda destek vereceği ortak eylemlerinde sürdürülmesi gerekir...

Yani yıllarca birbirinden ayrı yaşayan ve tabii ki birbirine kırdırılan iki toplumun ortak bir etkinlikte yer alması, bir yerleri rahatsız ediyorsa ve bu toplum için faydalıysa, iki ayrı yapının içerisinde de olsa iki toplumunda etkilendiği faşizan-ırkçı uygulamalara karşı da eylemsel boyuta geçmek gereklidir... Örneğin Larnaka'da yapılan son anti-faşist, anti-ırkçı Festival'de yaşananlara yönelik; Kıbrıs'taki tüm ilerici örgütlerin ortak çağrısı sonucunda gerçekleştirilecek bir eylem, eminim ki gazetelerde yayınlanan yirmi kelimelelik basın bildirimlerinden daha etkili olacaktır. Sonuçta o eylemdeki faşist dediğimiz kişiler birer insan. Yani bu insanların sahip olduğu bilincin getirdikleridir bahsettiğimiz konu... Ve İnsanları birbirine kırdıran da yine aynı zihniyettir...

Yani mesele zihniyet meselesidir de aynı zamanda; yapılacak eylemler insanlara yönelik olması bizi ancak onların durumuna ve yine o insanlara karşı çatışmaya yöneltecektir... Bu da ancak egemenlerin yani yöneticilerin, bizi bu duruma düşüren insanlara yarayacaktır... Yapılacak her eylem düşünceye karşı gelişmeli, ancak bu şekilde birilerini rahatsız edebiliriz...

Ve yine Kıbrıs'taki mücadele şekli bu doğrultuda alevlenmeli; çünkü insanları birbirinden ayıran barikatlardaki tel örgüler değil, kafalardaki tel örgülerdir...

Mesele iki toplumun barışmasından çok, insanların kendileri ile barışmasıdır... Yani belirli şekilde örgütlenip bilinçlenmesidir. Barikatların ortadan kaldırılmasının başka imkânı YOK!

Αυτό που χωρίζει τους ανθρώπους δεν είναι το συρματοπλέγμα, αλλά το συρματοπλέγμα στο μυαλό τους

Σαλίχ Μπατάκ

Η αβεβαιότητα των πολιτικών συνθηκών στην Κύπρο και οι συνέπειες της ανισορροπίας της οικονομικής δομής, αφενός, και το γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουν ζήσει χωριστά για πολλά χρόνια από την άλλη, δεν τους σταματά να συνεχίζουν κοινές δραστηριότητες για να μην χάσουν τα κοινά τους χαρακτηριστικά...

Αυτό φέρνει στο μυαλό το ερώτημα τι είδους λύση στην Κύπρο, για ποιους και τι σημαίνει...

Φυσικά δεν υπάρχει ανάγκη να ασχολείται κανείς ή να επικρίνει την μέθοδο λύσης της συμμορίας της δεξιάς...

Τουλάχιστον αυτοί δεν έχουν παρουσιάσει ποτέ μια ιδέα που να αξίζει να τη σκεφτούμε...

Ή, σε σύγκριση με την παρούσα κατάσταση δεν υπάρχει έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από το να παραμένουμε σε φιλελεύθερα άτομα ή κόμματα που είναι «υπέρ της λύσης» που καταπατούν το παρελθόν τους.

Διότι αυτοί που έχουν αυτή την άποψη είναι οι μόνοι υπεύθυνοι για το σύστημα στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα...

Η πιο βιώσιμη και μόνιμη λύση στην Κύπρο είναι δυνατή μέσω του καθορισμού των σοσιαλιστικών μεθόδων αγώνα...

Και για τον καθορισμό αυτών των μεθόδων αγώνα, ευθύνη φέρουν τα κόμματα/οργανώσεις/σύνδεσμοι...

Φυσικά το γεγονός ότι οι δύο κοινότητες ζούσαν σε χωριστές πολιτικές, οικονομικές και πολιτιστικές δομές και η αλλαγή των γενιών στις κοινότητες μας δείχνουν τις δυσκολίες που έχουμε μπροστά μας...

Διότι, ήδη έχει διαμορφωθεί η υποδομή για να διατηρήσουμε την σημερινή δομή μέσω των ΜΜΕ και κοινωνικών δραστηριοτήτων που επηρεάζουν την νεολαία...

Όμως αυτό είναι ένα παγκόσμιο πρόβλημα...

Αντί να αμφισβητούν τον τρόπο ζωής τους, οι άνθρωποι συνεχίζουν τη ζωή τους με την ελπίδα του «πώς μπορώ ίσως να ζήσω καλύτερα»...

Οι άνθρωποι που έχουν υποστεί τις καθημερινές

εφαρμογές διαμόρφωσαν την ζωή τους ενώ παραπονιόνταν για τη διαφθορά στην πολιτική, όμως την ίδια στιγμή αποστασιοποιούνταν από αυτή και κατά κάποιο τρόπο επωφελούνταν από το σύστημα λεηλασίας που αποκτήθηκε στο παρελθόν από τις συγκρούσεις μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

Για να επιστρέψουμε στο θέμα μας, υπάρχουν κοινές δραστηριότητες για τον τερματισμό της προνομιακής δομής στην Κύπρο.

Και είναι αναμφίβολα τα οφέλη τέτοιων κοινών δραστηριοτήτων... Όμως χρειάζεται μια κριτική έχοντας υπόψη την επάρκεια και την ποιότητα αυτών των δραστηριοτήτων σε σχέση με τις συνθήκες στις οποίες βρισκόμαστε...

Πρώτα απ' όλα, είναι εμφανές ότι το κάθε άτομο έχει τη ζωή του και έχει ορισμένες υποχρεώσεις να εκπληρώσει για να διατηρήσει αυτή τη ζωή...

Μέσω αυτών των υποχρεώσεων (εργασία, οικογένεια, κοινωνική ζωή κτλ.) οι άνθρωποι προσπαθούν να συντηρήσουν τη ζωή τους...

Σκεφτόμαστε πως οι άνθρωποι μπορούν να συνεισφέρουν σε δραστηριότητες μέσα στο πλαίσιο του αγώνα ενάντια στο σύστημα, δεν πρέπει να παραβλέψουμε τη ζημιά που γίνεται στα άτομα που συμμετέχουν σε τέτοιες δραστηριότητες από το σύστημα...

Τουλάχιστον για να έχουν μια πιο ρεαλιστική προσέγγιση...

Σήμερα, οι αυστηρές πολιτικές που εφαρμόζονται στο βόρειο μέρος της Κύπρου και οι λόγοι για την υποχώρηση στις επιρροές της Τουρκίας στην Κύπρο συμπίπτουν με αυτές τις ανησυχίες... Δεν είναι μυστικό ότι ένα άτομο που συμμετέχει σε δικονομικές δραστηριότητες έχει ανησυχίες/φόβους σε σχέση με την εργασία του...

Διότι ο φόβος του/της ότι μπορεί να χάσει τη δουλειά του/της έχει ως αποτέλεσμα να παραμένει σιωπηλός/ή... Και είναι αναγκαίο να επισημάνουμε εδώ ότι εκτός από μια δικονομική δραστηριότητα, την ίδια στιγμή είναι επίσης αναγκαίο να συνεχίσουν οι κοινές δράσεις που στη-

ρίζονται και από τις δύο κοινότητες...

Δηλαδή, αν η συμμετοχή σε μια δραστηριότητα των δύο κοινοτήτων που ζούσαν χωριστά για χρόνια και αναγκάστηκαν να πολεμήσουν η μια την άλλη, ενοχλεί κάποια άτομα, και αν η δραστηριότητα αυτή είναι χρήσιμη για τις δύο κοινότητες, είναι αναγκαίο να δράσουμε ενάντια στις φασιστικές και ρατσιστικές πρακτικές και στις δύο κοινότητες, έστω και αν η δράση αυτή διοργανώνεται χωριστά. Για παράδειγμα, όσον αφορά στα γεγονότα που δραματίστηκαν στο αντιφασιστικό, αντιρατσιστικό φεστιβάλ στη Λάρνακα, μια δραστηριότητα που θα διοργανωθεί από όλες τις προοδευτικές οργανώσεις από ολόκληρη την Κύπρο, θα είναι σίγουρα πιο αποτελεσματική από τις δηλώσεις 20 λέξεων που δημοσιεύθηκαν στον τύπο. Σε τελική ανάλυση, αυτοί τους οποίους αποκαλούμε φασίστες στην εκδήλωση είναι επίσης άνθρωποι. Δηλαδή, το θέμα για το οποίο μιλούμε είναι το αποτέλεσμα της ιδεολογίας αυτών των ανθρώπων. Και είναι η ίδια νοοτροπία που υποκίνησε τους ανθρώπους τον ένα ενάντια στον άλλο...

Δηλαδή, το θέμα είναι ταυτόχρονα και θέμα νοοτροπίας. Αν οι δράσεις μας κατευθύνονται σε άτομα, θα μας φέρουν στο επίπεδο τους και θα μας στρώσουν να τους πολεμήσουμε... Αυτό θα ωφελήσει αυτούς που είναι στην εξουσία, δηλαδή, αυτούς που μας έσπρωξαν στην κατάσταση αυτή... Κάθε δραστηριότητα πρέπει να στρέφεται ενάντια σε μια ιδέα, μόνο με αυτό τον τρόπο μπορούμε προκαλέσουμε δυσφορία σε ορισμένα άτομα...

Και ο αγώνας στην Κύπρο πρέπει να αναζωπυρωθεί προς αυτή την κατεύθυνση, διότι αυτό που χωρίζει τους ανθρώπους δεν είναι το συρματοπλέγμα αλλά το συρματοπλέγμα στο μυαλό τους...

Το θέμα εδώ είναι οι άνθρωποι να είναι σε ειρήνη με τον εαυτό τους περισσότερο παρά οι δύο κοινότητες να είναι σε ειρήνη η μια με την άλλη... Δηλαδή να οργανωθούμε με συγκεκριμένο τρόπο και να μας γίνει συνείδηση. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να εξαλειφθούν τα οδοφράγματα!